

«Επετειακή Συνεδρίαση-Βράβευση»

*Ομιλία του κ. Θεόδωρου
Ψαλιδόπουλου για την Τελετή
Βράβευσης του Αντιναυάρχου
ε.α. κ. Βασιλείου Μητσάκου
Π.Ν.*

«Η τιμή της πατρίδας είναι η υπέρβαση της κρίσης»

Κύριε Υπουργέ,

κ.κ. Αρχηγοί των Γενικών Επιτελείων

κ.κ. Πρέσβεις,

Κύριε Ναύαρχε,

Κυρίες και κύριοι,

Είναι ιδιαιτέρως ισχυροί οι συμβολισμοί, οι οποίοι αντικειμενικά περικλείονται στην εισήγηση για τη βράβευση του αντιναυάρχου ε.α. κ. Βασιλείου Μητσάκου. Αισθάνομαι ιδιαίτερη τιμή γι' αυτό το καθήκον.

Αλλά, παραδέχομαι, κύριε Ναύαρχε, ότι δεν είχα ποτέ σκεφθεί ότι θα έπρεπε κάποτε να μιλήσω για έναν αξιωματικό εν αποστρατεία, ο οποίος γεννήθηκε το 1924, την ίδια χρονιά, όπως ο πατέρας μου, ο οποίος μετείχε σε τμήματα της ΕΠΟΝ και του ΕΛΑΣ, την ίδια περίοδο που εσείς επιχειρούσατε να διαφύγετε από την κατεχόμενη Ελλάδα στην Αλεξάνδρεια για να αγωνιστείτε για την πατρίδα από εκεί.

Έτσι είναι, όμως. Η ζωή αλλάζει.

Κυρίες και κύριοι,

Νομίζω, ότι τη βράβευση αυτή υπαγορεύουν τρεις ουσιώδεις λόγοι, εν τινι τουλάχιστον μέτρω, ανεξάρτητοι από την κοινωνική εκτίμηση προς τον κ. Μητσάκο και την οικογένειά του.

1. Τη δυνατότητα αυτή παρέχει η φυσιογνωμία της Ελληνικής Ένωσης, της οποίας ο κ. Βασίλειος Μητσάκος υπήρξε, προ 25 ετών, ιδρυτικό μέλος. Πράγματι, με τη συμμετοχή προσωπικοτήτων, όπως ο κ. αντιναύαρχος, η Ένωση υπερέβη το πλαίσιο της στενής δράσης, η οποία έχοντας ως αφετηρία τον Ψυχρό Πόλεμο, θα μπορούσε να επιβάλλει επιλογές με ιδεολογικούς και πολιτικούς καταναγκασμούς. Αντιθέτως, έγινε φόρουμ απροκατάληπτου και δημοκρατικού διαλόγου, για την κοινωνία των πολιτών μιας χώρας, η γεωπολιτική θέση της οποίας είχε, ήδη δύο φορές, συντείνει στην κατάλυση της εθνικής ενότητας και της ανεξαρτησίας της και στους δύο Παγκοσμίους Πολέμους του 20ού αιώνα. Η Ένωση ανταποκρίθηκε, δηλαδή, με επιτυχία, σε μια ανάγκη, η οποία εξακολουθεί, ίσως, να είναι στον τόπο μας σημαντική και επίκαιρη, στην ανάγκη του διαλόγου και της συνεννόησης. Ο κ. Μητσάκος πρωταγωνίστησε στην εμπέδωση αυτής της κατεύθυνσης και φυσιογνωμίας.

2. Ο δεύτερος λόγος ευρίσκεται στην απάντηση του ερωτήματος, τι ήταν αυτό που παρακινούσε τους εφήβους, πρωτοετείς της Σχολής Ναυτικών Δοκίμων, της Τάξεως του 1940, να επιδιώκουν, ήδη από την έναρξη της ναζιστικής Κατοχής, την πάση δυνάμει και θυσιά ένταξή τους στα μάχιμα τμήματα των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, τα οποία επιχειρούσαν κατά του ναζισμού στις ακτές της Βορείου Αφρικής και τη Μεσόγειο. Ποιος ήταν ο παράγων, ο οποίος τους παρωθούσε να απομακρυνθούν από τη σχετική ασφάλεια των σπουδών στο Πολυτεχνείο για να διακινδυνεύσουν τη ζωή τους στον πόλεμο.

«Εμείς, αγαπούσαμε το Ναυτικό και την πατρίδα», εξηγούσε χθες ο κ. Μητσάκος, με απλότητα και φυσικότητα. Αλλά, όταν ένας άνθρωπος ερμηνεύει ολόκληρη τη ζωή του με κριτήριο, την αγάπη του προς το Πολεμικό Ναυτικό και την πατρίδα, είναι φανερό πως δεν αναφέρεται μόνον στις ατομικές του αρετές, όσο στη σημασία, την οποία περικλείει το σύγχρονο περιεχόμενο αυτού του ειδικού συναισθήματος.

Έναντι της κρισιμότητας εκείνων των ιστορικών στιγμών, τοποθετήθηκαν οι σημαιοφόροι του θρυλικού θωρηκτού «Αβέρωφ», όπως ο κ. Μητσάκος. Και στην κρισιμότητα της ανάγκης να οργανωθούν οι Ένοπλες Δυνάμεις και να εκπροσωπηθούν στους διεθνείς θεσμούς, ανταποκρίθηκαν με

επαγγελματισμό οι επιτελείς τους, όπως ο κ. Μητσάκος, στα μεταπολεμικά χρόνια. Το έπραξαν σε καιρούς, κατά τους οποίους η φωνή της χώρας χανόταν μέσα στη βοή των διεθνών συγκρούσεων και τις σκληρές εποχές εξαιρετικά δύσκολων εσωτερικών συνθηκών. Αλλά σε τέτοιους αξιωματικούς, σε ανθρώπους που -όπως έλεγε προηγουμένως ο Στρατηγός κ. Κωσταράκος- δεν έχουν μάθει στο χειροκρότημα, οφείλεται η κατοχύρωση του ρόλου των Ενόπλων Δυνάμεων ως παράγοντα της δημοκρατικής ομαλότητας. Σ' αυτούς τους δίκαιους διοικητές των στρατιωτικών μονάδων, οι οποίοι αγαπούσαν το Ναυτικό και την πατρίδα. Όπως ο κ. Μητσάκος.

Επιτρέψτε μου, κ. Υπουργέ, να επικαλεστώ και τη δική σας σύμφωνη γνώμη. Αυτή η έννοια της τιμής της πατρίδας, διερχομένη από την αξία και το ήθος της στρατιωτικής τιμής, όπως και από το ηθικό περιεχόμενο της υπεράσπισης της εθνικής κυριαρχίας, δεν τερματίζεται με την αφήγηση των ανδραγαθημάτων, τα οποία συντελέστηκαν στο μακρινό παρελθόν. Έχει πάντοτε σύγχρονο περιεχόμενο, καθοριζόμενο από τις προτεραιότητες κάθε ιστορικής εποχής.

Σήμερα, η υπεράσπιση της τιμής της πατρίδας αφορά, βεβαίως, όπως πάντοτε, στην εδαφική της ακεραιότητα και το σεβασμό των διεθνών κανόνων δικαίου. Αλλά, διεισδύει και στην προστασία των προσφύγων από τον πόλεμο στη Συρία. Είναι αναπόσπαστο μέρος της διεθνούς προσπάθειας για την επιστροφή της Ευρώπης στις ιδρυτικές της αξίες. Σήμερα, η τιμή της πατρίδας ευρίσκεται στη μοίρα κάθε πολίτη, ο οποίος έχει ανάγκη της αλληλεγγύης του Κράτους και της κοινωνίας για να διεξέλθει τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης.

Η τιμή της πατρίδας είναι η υπέρβαση της κρίσης.

Σ' αυτές τις συνθήκες, η ανάμειξη των Ενόπλων Δυνάμεων στη δημιουργία προσφυγικών καταυλισμών δεν οφείλεται μόνον ή τόσο στο γεγονός ότι είναι η πλέον οργανωμένη και ιεραρχημένη δημοσία υπηρεσία. Οφείλεται, βαθύτερα, στην παιδεία του καθήκοντος, στην παιδεία της τιμής της πατρίδας. Αυτή την παιδεία η Ελλάδα του 2016 οφείλει μεταξύ άλλων στους αξιωματικούς της Τάξεως του 1940, στον αντιναύαρχο ε.α. κ. Βασίλειο Μητσάκο, σ' αυτούς που προηγήθηκαν και ακολούθησαν.

3. Η γενιά του Πολέμου προσέφερε τη νεότητα και την ενεργητικότητά της στην υπεράσπιση των πιο σπουδαίων αξιών, τις οποίες ο τόπος μας δημιούργησε στη νεώτερη ιστορία του. Τιμώντας έναν βετεράνο του Β'

Παγκοσμίου Πολέμου, τιμάμε μια ιστορική νίκη της χώρας μας. Η γενιά αυτή νίκησε το φασισμό. Απελευθέρωσε την Ευρώπη από τη ναζιστική απειλή.

Σας απευθύνουμε, κύριε Ναύαρχε, το πιο ακριβό μας «ευχαριστώ». Ασφαλώς, για τη δράση σας στο Πολεμικό Ναυτικό και τη διαμόρφωση της φυσιογνωμίας της Ένωσης. Αλλά, κυρίως, για τη γνησία φυσικότητα, με την οποία ζητάτε από τους νεωτέρους σας Έλληνες να αγαπούν την πατρίδα και να προστατεύουν την ειρηνική και προοδευτική της πορεία στο χρόνο.